

Kristus zformovaný ve vás

Tomáš Korčák, Křesťanské společenství Juda

Rozostřený obraz musí být jasně zaostřen - potřebujeme vidět **jen samotného Ježíše!** (Mt 17,1-8)

Já jsem Alfa i Omega, prv ní i poslední, počátek i konec. (Zj 22,13)

Otřesy, aby zůstalo nepohnutelné

Přicházejí otřesy, které promění otřesitelné věci, aby zůstaly jen ty nepohnutelné (Heb 12,26-13,1).

Nepohnutelné je vše, co vychází z charakteru, zjevení a iniciativy Krista! (1K 3,10-15)

Kristus zformovaný v místní církvi

Mé děti, které opět v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus. (Ga 4,19)

1. Kristus v nás jako v jednotlivcích

Dvě touhy zdravého Kristova učedníka:

1. Více Krista znát (2Pt 3,18)
2. Více se Kristu podobat (Ř 8,29; J 3,30)

Charakter Beránka je nová přirozenost v nás

Jak se projevuje Kristův duch? Charakter je to, čím jsme. A čím jsme se projeví zvláště v různých tlacích. Náš charakter zjevuje kolik dávám místa Kristu ve svém životě. „Jsou dvě možnosti: buďto mít charakter Beránka nebo divoké šelmy. Třetí možnost není! Mít charakter Beránka znamená: být ochotný položit svůj život, být čistý, pokorný.“ (Derek Prince)

S Kristem jsem ukřižován: Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. Neodmítám milost Boží, neboť jestliže spravedlnost je ze Zákona, potom Kristus zemřel nadarmo. (Ga 2,19b-21)

„Kristus je v nás a proto máme novou Božskou přirozenost. Můžeme se naučit mít účast na této nové přirozenosti. Potřebujeme však brát svůj kříž a zapírat sami sebe. Potřebujeme Ducha svatého, aby nám pomohl zkoumat sa my sebe. Musíme mu dovolit, aby nás usvědčoval každou chvíli, hodinu za hodinou, den po dni, aby nám ukazoval, která myšlenka, který postoj, nebo které chování nevyházelo z Božské přirozenosti. Náš starý člověk byl ukřižován, ale my se stále ještě můžeme chovat jako starý člověk. Můžeme stále ještě smýšlet, mít představy a jednat jako starý člověk. A to je to, co potřebuje být ukřižováno. Pavel říká: Jestliže Duchem usmrcujete činy těla, budete žít. (Ř 8,13).

Všichni, kdo jsme v Kristu, máme novou Božskou dokonalou přirozenost. Neučiníme se spravedlivými tím, že se budeme nutit být svatými a spravedlivými. V tu chvíli vypadáváme z milosti. Činíme tím Kristovo dílo neúčinným, protože se v tu chvíli neúčastníme Boží přirozenosti. Když se snažíme být svatí skrze naši disciplínu, vlastní mysl, vůli a sílu, neúčastníme se nové Božské přirozenosti a Kristovo dílo nepracuje. Ničíme tím Božskou přirozenost, zapíráme ji.

Potřebujeme pomoc Ducha svatého, aby nám ukázal, co z těch věcí, které děláme, nepochází z Božské přirozenosti. Stejně tak potřebujeme pomoc Ducha svatého, aby nám ukázal druhou zásadní pravdu, co to znamená, že v nás přebývá nová Božská přirozenost. Křižujeme starou přirozenost. To však ještě není konec. Řekněme: „Bože, děkuji ti, že mi dáváš tvoje myšlenky. Děkuji ti, že mi umožňuješ vidět tuto osobu a situaci způsobem, jako to vidíš ty. Děkuji ti, že jsi ve mně stvořil tvůj postoj. Nebudu nutit sám sebe, abych odpustil této osobě. Mám tvoji Božskou přirozenost a chci mít tvoje Boží odpuštění, které máš pro tuto osobu. Chci dát tvoje odpuštění a dám ho.“ Všechno ostatní je pokrytectví.

Snažili jsme se opravit starou lidskou přirozenost (vypadat jako správní křesťané). Nerozuměli jsme tomu, co se s námi stalo, když jsme se znovu narodili. Rozuměli jsme tomu, že nám bylo odpuštěno, že máme Otce a že s ním budeme navždy žít. Ale zbytek tohoto života je pěkně mizerný. Máme však novou přirozenost! Pokaždé, když máme účast na této nové přirozenosti, měníme se. Když se jí účastníme, začíná se vyjadřovat v našem charakteru - v naší duši, a stává se součástí naší osobnosti. Zase jsme byli trochu změněni od slávy k slávě do Božího obrazu. Jeho Božská přirozenost a jeho charakter byl zase o trochu víc zformován v našem charakteru. Když se toto děje, Ježíš buduje svou církev.“ (Lee LaCoss, Dnešní obnova církve - Autorita Božího království, Juda 2003)

Křesťanský život zde na zemi je neustálým objevováním toho, co mám v Kristu, co to je nová přirozenost (Kristus - prameny živé vody) ve mně. Pro novou přirozenost je přirozené žít Krista jako dýchání. Jsi již unaven ze svého dýchání?

Před duchovníma očima vykreslený Ježíš Kristus ukřižovaný

Ó, nerozumní Galaťané, kdo vás očaroval, abyste nedůvěřovali pravdě, vás, kterým byl před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný mezi vámi? (Ga 3,1; viz též 1K 2,1-5)

„Chci, aby ve vašem středu byl můj kříž a abyste na mne hleděli jako na svoji Hlavu!“

Význam kříže:

1. Všechno požehnání, které nám Bůh nabízí a dává, přichází pouze na základě Kristova kříže (Ř 8,32)

2. Skrze Kristův kříž byl satan totálně a navěky poražen (Ko 2,15)
3. Jedině skrze kříž můžeš vítězit nad svojí starou padlou přirozeností (Ř 6,6)

2. Kristus v nás jako celku

Mentalita údu Kristova těla

Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy. (1K 12,27)

Jaké je smýšlení údu Kristova těla (mentalita Těla):

hledám a podřizuji se vedení Hlavy
jde mi o společné dílo (naplnění Velkého poslání)
jsem pro druhé partner ne soupeř (duch spolupráce)
mám zájem o druhé
raduji se s radujícími a pláču s plačícími (Ř 12,15; 1K 12,26)
sloužím druhým v Božím povolání (věrně spravuji dary, které mi Bůh dal)
nechám si od druhých posloužit
společně chválím Boha s druhými
sdílíme společnou naději (Ko 1,27b)

Jeden nový člověk - uspořádaný pod jednou hlavou

Bůh nám oznámil **tajemství své v úle, aby uspořádal pod jednu hlavu v Kristu všechny věci** (Ef 1,7-12).

Bůh stvořil v Kristu jednoho nového člověka (Ef 2,14-16).

„Je mnoho křesťanů, ale jen jeden nový člověk - církev. Vrcholem Božího díla je církev; ona je onen nový člověk. Bůh nás zachraňuje proto, abychom se stali novým člověkem v Kristu. Velkým nedostatkem dnešních křesťanů je, že každý chce být individuálním křesťanem. Bůh však nechce, abychom byli dobří jen jako jednotlivci. Jde mu o souhrnný nástroj, který zničí satana a naplní Boží plán. Bůh nechce vidět křesťany rozptýlené jako zrnka písku. Chce, aby křesťané byli spojeni dohromady a stali se souhrnným novým člověkem.

Křesťan nemusí něco udělat nebo něco změnit, aby byl v Kristu. Pokud je člověk znovuzrozen, je v Kristu a stává se součástí Těla Kristova. Jako křesťané nutně potřebujeme poznat Tělo Kristovo. Ale jediný způsob, jak můžeme Tělo Kristovo poznat, je skrze Boží zjevení. Tělo Kristovo ne můžeme pochopit rozumem.

Tělo Kristovo je nové stvoření. Se starým stvořením nemá nic společného. To, co pochází ze starého člověka, není církvi k ničemu. Bůh chce odstranit z člověka všechno, co je z tělesnosti. Církev není to, co je přidáno ke Kristu, ale to, co z Krista pochází. Cokoli v nás, co není součástí Krista, maří naše vnitřní poznání Těla Kristova. Hřích nám brání vidět Krista a tělesnost nám brání vidět Tělo Kristovo.

Tělo Kristovo je pokračováním Kristova života na zemi. Stejně jako člověk potřebuje tělo k vyjádření toho, čím je, i Kristus potřebuje ke svému vyjádření tělo. Kristus se dnes dává poznat skrze církev. Bůh si nevybírá pár horlivých, oddaných jednotlivců, kteří by pro něj pracovali individuálně. Jednotlivé nástroje nemohou dosáhnout Božího cíle a naplnit Boží plán. Bůh si vyvolil církev a na ní mu záleží. Pouze církev jako souhrnný Kristus může dosáhnout Božího cíle a naplnit Boží plán. Žádný úd našeho těla nemůže jednat nezávisle. Všichni musíme rozpoznat své postavení v Těle Kristově.

Někteří křesťané jsou jako motýli - jednají nezávisle. Jiní jsou jako včely - žijí a jednají společně. Motýl létá od květiny ke květině, jde si svou vlastní opojnou cestou, ale včela pracuje pro úl. Motýl žije a pracuje individuálně, ale včela má povědomí kolektivu. Všichni bychom měli být jako včely, mít povědomí Těla tak, abychom u měli společně žít s dalšími údy v Těle Kristově.“ (Watchman Nee, Tajemství Krista, Proud 1998)

Jsme stvořeni skrze Krista a pro Krista (Ko 1,15-20)

Kristus ve vás - naděje slávy (Ko 1,24-2,5)

Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy **tajemství**, proto toto tajemství bylo zjeveno jeho svatým.

Tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.

Pavel tvrdě pracuje a zápasí o to, aby svatí

1. byli povzbuzeni ve svém srdci a
2. navzájem spojeni v lásce
3. **byli dovedeni** do celého bohatství plné jistoty porozumění - **k plnému poznání Božího tajemství, Krista**,
4. ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.
5. Aby je nikdo nemátl zdánlivě přesvědčivými řečmi - *žádná filosofie ani psychologická cvičení nenahradí pokání a vroucí vztah ke Kristu.*

3. Dva životodárné prameny v církvi i v životě jednotlivce

Uctívání Krista (Zj 19,9-16; Sk 15,13-18)

Zvěstování Krista světu

Křesťan, který neevangelizuje je pod démonickou kontrolou. Církev, která nečiní učedníky, je pod démonickým vlivem (Victor Lorenzo, Praha 29.1.2000)

Co zvěstovala prvotní církev: Sk 5,42; 8,4.5.12.35; 9,20; 11,20; 17,18; 1K 1,22-24

Naše poslání: Uctívat Boha a vysvobodit lidi